

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 243

48e jaargang

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

1 oktober 2005

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Hof van Justitie	
	HOF VAN JUSTITIE	
2005/C 243/01	Arrest van het Hof (Derde kamer) van 7 juli 2005 in zaak C-5/03: Helleense Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (EOGFL — Uitsluiting van bepaalde uitgaven — Groenten en fruit — Sinaasappelen — Dierenpremies — Runderen — Schapen en geiten)	1
2005/C 243/02	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 21 juli 2005 in zaak C-130/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek (Niet-nakoming — Vervoer over land — Verordening (EG) nr. 1172/98 — Statistische registratie van goederenvervoer over weg)	1
2005/C 243/03	Zaak C-197/05 P: Hogere voorziening, op 4 mei 2005 ingesteld door Energy Technologies ET SA tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vierde kamer) van 28 februari 2005 in zaak T-445/04, Energy Technologies ET SA tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM), andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) Aparellaje eléctrico, SL	2
2005/C 243/04	Zaak C-229/05 P: Hogere voorziening, op 18 mei 2005 ingesteld door Osman Ocalan, namens de Kurdistan Worker's Party (PKK), en door Serif Vanley, namens het Kurdistan National Congress (KNK), tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 15 februari 2005 in zaak T-229/02, Kurdistan Worker's Party (PKK) en Kurdistan National Congress (KNK) tegen Raad van de Europese Unie, ondersteund door Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en door Commissie van de Europese Gemeenschappen	2
2005/C 243/05	Zaak C-259/05: Verzoek van de rechtbank Rotterdam van 8 juni 2005 om een prejudiciële beslissing in de strafzaak tegen Omni Metal Service	3
2005/C 243/06	Zaak C-266/05 P: Hogere voorziening, op 27 juni 2005 ingesteld door Jose Maria Sison tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 26 april 2005 in de gevoegde zaken T-110/03, T-150/03 en T-405/03, Jose Maria Sison tegen Raad van de Europese Unie	4

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2005/C 243/07	Zaak C- 268/05 P: Hogere voorziening, op 27 juni 2005 ingesteld door Giorgio Lebedef tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Eerste kamer) van 12 april 2005 in zaak T-191/02, Giorgio Lebedef tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	5
2005/C 243/08	Zaak C-273/05 P: Hogere voorziening, op 5 juli 2005 ingesteld door het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde kamer) van 14 april 2005 in zaak T-260/03, Celltech R&d Ltd tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)	6
2005/C 243/09	Zaak C-278/05: Verzoek van de High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division van 22 juni 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen 1) Carol Marilyn Robins, 2) John Burnett en Secretary of State for Work and Pensions	7
2005/C 243/10	Zaak C-281/05: Verzoek van het Bundesgerichtshof van 2 juni 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Montex Holdings Ltd en Diesel SpA	7
2005/C 243/11	Zaak C-285/05: Verzoek van het Symvoulio tis Epikrateias van 10 mei 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding Enosi Efopliston Aktoploias, ANEK, Minoikes Grammes, N.E. Lesvou en Blue Star Ferries tegen Ypourgos Emporikis Naftilias en Ypourgos Aigaïou anderzijds	8
2005/C 243/12	Zaak C-292/05: Verzoek van de Efeteio Patron (Griekenland) van 8 juni 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Eirini Lechouritou, B. Karkoulas, G. Pavlopoulos, P. Bratsikas, D. Sotiropoulos en G. Dimopoulos e.a. en Bondsrepubliek Duitsland	8
2005/C 243/13	Zaak C-299/05: Beroep, op 26 juli 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Europees Parlement en Raad	9
2005/C 243/14	Zaak C-300/05: Verzoek van het Bundesfinanzhof van 17 mei 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Hauptzollamt Hamburg-Jonas en ZVK Zuchtvieh-Kontor GmbH	9
2005/C 243/15	Zaak C-305/05: Verzoek van het Arbitragehof (België) van 13 juli 2005 om een prejudiciële beslissing in de gedingen, Orde van Franstalige en Duitstalige balies en Franse Orde van advocaten bij de balie te Brussel, tegen Ministerraad, en Orde van Vlaamse balies en Nederlandse Orde van advocaten bij de balie te Brussel tegen Ministerraad	10
2005/C 243/16	Zaak C-308/05: Beroep, op 4 augustus 2005 ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het Koninkrijk der Nederlanden	10
2005/C 243/17	Zaak C-309/05: Verzoek van het Tribunale di Bergamo van 28 juni 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen D.I.A. Srl, in liquidatie, en Cartiere Paolo Pigna SpA	11
2005/C 243/18	Zaak C-310/05: Beroep, op 8 augustus 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg	11
2005/C 243/19	Zaak C-311/05 P: Hogere voorziening, op 8 augustus 2005 ingesteld door Naipes Heraclio Fournier, S.A. tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde kamer) van 11 mei 2005 in de gevoegde zaken T-160/02 — T-162/02, Naipes Heraclio Fournier, S.A. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (interveniënte: France Cartes SAS)	11

2005/C 243/20

Zaak C-312/05 P: Hogere voorziening, op 8 augustus 2005 ingesteld door TeleTech Holdings, Inc. tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 25 mei 2005 in zaak T-288/03, TeleTech Holdings, Inc. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (interveniënte: Teletech International, S.A.) 12

II *Vorbereidende besluiten*

.....

III *Bekendmakingen*

2005/C 243/21

Laatste publicatie van het Hof van Justitie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*
PB C 229 van 17.9.2005 13

I

(Mededelingen)

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

ARREST VAN HET HOF

(Derde kamer)

van 7 juli 2005

in zaak C-5/03: Helleense Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(EOGFL — Uitsluiting van bepaalde uitgaven — Groenten en fruit — Sinaasappelen — Dierenpremies — Runderen — Schapen en geiten)

(2005/C 243/01)

(Procestaal: Grieks)

In zaak C-5/03, betreffende een beroep tot nietigverklaring krachtens artikel 230 EG, ingesteld op 3 januari 2003, Helleense Republiek (gemachtigden: S. Charitaki en E. Svolopoulou) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: M. Condou-Durande, bijgestaan door N. Korogiannakis), heeft het Hof (Derde kamer), samengesteld als volgt: A. Rosas (rapporteur), kamerpresident, A. Borg Barthet, J.-P. Puissochet, J. Malenovský en U. Löhmus, rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: L. Hewlett, hoofdadministrateur, op 7 juli 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Beschikking 2002/881/EG van de Commissie van 5 november 2002 houdende onttrekking aan communautaire financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten voor het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, hebben verricht, wordt nietig verklaard voorzover daarbij 2 % van de uitgaven in de sector groenten en fruit aan de communautaire financiering wordt onttrokken.
- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) De Helleense Republiek wordt verwezen in twee derde van de kosten van de Commissie van de Europese Gemeenschappen.
- 4) Partijen zullen hun eigen kosten dragen voor het overige.

⁽¹⁾ PB C 55 van 8.3.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 21 juli 2005

in zaak C-130/04: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Vervoer over land — Verordening (EG) nr. 1172/98 — Statistische registratie van goederenvervoer over weg)

(2005/C 243/02)

(Procestaal: Grieks)

In zaak C-130/04, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 11 maart 2004, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: D. Triantafyllou) tegen Helleense Republiek (gemachtigde: S. Chala), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: R. Silva de Lapuerta, kamerpresident, R. Schintgen en J. Klučka (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: J. Kokott; griffier: R. Grass, op 21 juli 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door na te laten het Bureau voor de statistiek van de Europese Gemeenschappen over de jaren 1999 tot en met 2002 elk kwartaal de statistische gegevens betreffende het goederenvervoer over de weg toe te sturen overeenkomstig verordening (EG) nr. 1172/98 van de Raad van 25 mei 1998 betreffende de statistische registratie van het goederenvervoer over de weg, is de Helleense Republiek de krachtens die verordening op haar rustende verplichtingen niet nagekomen
- 2) De Helleense Republiek wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 106 van 30.4.2004.

Hogere voorziening, op 4 mei 2005 ingesteld door Energy Technologies ET SA tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vierde kamer) van 28 februari 2005 in zaak T-445/04, Energy Technologies ET SA tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM), andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) Aparellaje eléctrico, SL

(Zaak C-197/05 P)

(2005/C 243/03)

(Procestaal: Engels)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 4 mei 2005 hogere voorziening ingesteld door Energy Technologies ET SA, gevestigd te Fribourg (Zwitserland), vertegenwoordigd door A. Boman, tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vierde kamer) van 28 februari 2005 in zaak T-445/04⁽¹⁾, Energy Technologies ET SA tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM), andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) Aparellaje eléctrico, SL.

Rekwirante concludeert dat het den Hove behage:

1. de bestreden beschikking te vernietigen en de zaak terug te wijzen naar het Gerecht van eerste aanleg voor verdere afdoening van de merkenkwestie;
2. een uitstel van zes maanden te verlenen teneinde de noodzaak van verdere staving van dit beroep en mogelijkerwijs van overlegging van een deskundigenadvies te kunnen beoordelen.

Middelen en voornaamste argumenten

In de bestreden beschikking heeft het Gerecht van eerste aanleg het beroep verworpen op grond dat Energy Technologies ET SA niet overeenkomstig artikel 19 van het Statuut van het Hof van Justitie was vertegenwoordigd door een advocaat.

Rekwirante voert aan dat het Gerecht van eerste aanleg artikel 19 van het Statuut van het Hof van Justitie verkeerd heeft uitgelegd en ten onrechte heeft geoordeeld dat rekwirante niet was vertegenwoordigd door een advocaat in de zin van deze bepaling.

⁽¹⁾ PB C 182, van 23.7.2005, blz. 36.

Hogere voorziening, op 18 mei 2005 ingesteld door Osman Ocalan, namens de Kurdistan Worker's Party (PKK), en door Serif Vanley, namens het Kurdistan National Congress (KNK), tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 15 februari 2005 in zaak T-229/02, Kurdistan Worker's Party (PKK) en Kurdistan National Congress (KNK) tegen Raad van de Europese Unie, ondersteund door Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en door Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-229/05 P)

(2005/C 243/04)

(Procestaal: Engels)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 18 mei 2005 hogere voorziening ingesteld door Osman Ocalan, namens de Kurdistan Worker's Party (PKK), en door Serif Vanley, namens het Kurdistan National Congress, gevestigd te Brussel (België), vertegenwoordigd door M. Muller en E. Grieves, barristers, geïnstrueerd door J. G. Pierce, solicitor, tegen de beschikking van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 15 februari 2005 in zaak T-229/02⁽¹⁾, Kurdistan Worker's Party (PKK) en Kurdistan National Congress (KNK) tegen Raad van de Europese Unie, ondersteund door Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en door Commissie van de Europese Gemeenschappen.

Rekwiranten concluderen dat het het Hof behage:

1. te verklaren dat de vordering die Osman Ocalan namens de voorheen onder de naam PKK bekende organisatie heeft ingesteld, ontvankelijk is;
2. te verklaren dat de vordering die Serif Vanley namens de onder de naam KNK bekende organisatie heeft ingesteld, ontvankelijk is;
3. over de kosten betreffende de ontvankelijkheidsprocedure te beslissen als naar recht.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn hogere voorziening voert eerste rekwirant de volgende argumenten aan:

In zijn beschikking heeft het Gerecht van eerste aanleg blijk gegeven van een verkeerde opvatting doordat het het bestaan van eerste rekwirant reeds had erkend en had aanvaard dat hij procesbevoegdheid had en bevoegd was om een vertegenwoordiger in rechte aan te duiden en zijn verweer te doen gelden. Blijkens de stukken voldeed de volmacht van eerste rekwirant overduidelijk aan de vereisten van artikel 44 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht van eerste aanleg betreffende volmachten. Deze volmacht werd door verweerder noch door het Gerecht overeenkomstig de gebruikelijke regels betreffende de ontvangst van een geldige volmacht betwist op het ogenblik dat verweerder in kennis werd gesteld van de vordering.

Verweerder heeft op grond van de gestelde ontbinding van de PKK de procesbevoegdheid betwist. Deze exceptie was evenwel in strijd met artikel 114, lid 1 (voorheen artikel 91), van het Reglement voor de procesvoering, aangezien zij de grond van de zaak betrof. Kortom, zij kon niet worden onderzocht of behandeld in het stadium van het ontvankelijkheidsonderzoek.

Bovendien is de beslissing van het Gerecht betreffende de procesbevoegdheid op grond van een voorlopige beslissing over het standpunt van eerste rekwirant over de ontbinding van de PKK, een onregelmatige de facto beslissing over een aspect van de grond van de zaak, die in dat stadium van de procedure niet kon worden genomen. Deze beslissing staat haaks op de overweging van het Gerecht dat het „al dan niet bestaan van de PKK” een aspect van de grond van de zaak betrof, dat in het stadium van het ontvankelijkheidsonderzoek niet kon worden behandeld.

In elk geval is de opvatting van het Gerecht over het standpunt van eerste rekwirant betreffende de ontbinding van de PKK, volkomen onjuist. Bij een nauwkeurige lezing van de verklaring van O. Ocalan blijkt niet dat de PKK was ontbonden voor alle doeleinden, waaronder de betwisting van het verbod van deze organisatie.

Zelfs indien het Gerecht correct zou hebben aangenomen dat de PKK zonder voorbehoud was ontbonden, was de kwestie van de residuaire rechten, waaronder het recht op een doeltreffend rechtsmiddel om het verbod te betwisten, ten gronde nog steeds aan de orde en diende dit aspect in een later stadium te worden behandeld.

Voorts stelt eerste rekwirant dat in zaken waarin een beroep wordt gedaan op de fundamentele vrijheden, het Gerecht veel te restrictief toetst of is voldaan aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden, waaronder de „procesbevoegdheid” en de vraag of de betrokkene „rechtstreeks en individueel wordt geraakt”. De strikte en restrictieve criteria die het Gerecht heeft toegepast, zijn met name in strijd met de artikelen 6, 13 en 34 van het Europees Verdrag betreffende de rechten van de mens en de daarmee verband houdende rechtspraak inzake de locus standi.

Ten slotte is het — ongeacht hoe wordt getoetst — te hard, onevenredig en in strijd met de regels van de billijkheid dat een rechterlijke instantie een verzoeker die schending van fundamentele rechten stelt, de toegang tot de rechter volledig ontzegt op basis van een voorlopige beslissing over zijn standpunt.

Tweede rekwirant stelt dat het Gerecht van eerste aanleg de ontvankelijkheidscriteria onjuist heeft toegepast en zich ten onrechte heeft gebaseerd op de veronderstelling dat PKK niet langer bestaat. Aldus heeft het Gerecht zich uitgesproken over de grond van de zaak om de vordering niet-ontvankelijk te verklaren.

(¹) PB C 143 van 11.6.2005, blz. 34.

Verzoek van de rechtbank Rotterdam van 8 juni 2005 om een prejudiciële beslissing in de strafzaak tegen Omni Metal Service

(Zaak C-259/05)

(2005/C 243/05)

(Procestaal: Nederlands)

De rechtbank Rotterdam heeft bij tussenarrest van 8 juni 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 20 juni 2005, in de strafzaak tegen Omni Metal Service het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Kunnen kabelrestanten als de onderhavige (deels met een diameter van 15 cm) aangemerkt worden als „elektronische restanten, bijvoorbeeld draad enz.” als genoemd onder code GC 020 van de groene lijst (¹).
2. Indien vraag 1. door het Hof van Justitie ontkennend wordt beantwoord, kan of moet een combinatie van groene lijststoffen, welke combinatie als zodanig niet in die lijst wordt genoemd, aangemerkt worden als een groene lijststof en kan het vervoer voor nuttige toepassing van die combinatie van stoffen plaatsvinden zonder dat de kennisgevingsprocedure van toepassing is;
3. Is het in dat verband noodzakelijk dat die afvalstoffen gescheiden worden aangeboden of vervoerd.

(¹) Bijlage II van Verordening nr. 259/93 van de Raad, van 1 februari 1993, betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap (PB L 30, blz. 1).

Hogere voorziening, op 27 juni 2005 ingesteld door Jose Maria Sison tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 26 april 2005 in de gevoegde zaken T-110/03, T-150/03 en T-405/03, Jose Maria Sison tegen Raad van de Europese Unie

(Zaak C-266/05 P)

(2005/C 243/06)

(Proceestaal: Engels)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 27 juni 2005 hogere voorziening ingesteld door Jose Maria Sison, wonende te Utrecht, Nederland, vertegenwoordigd door J. Fermon, A. Comte, H. Schultz en D. Gurses, advocaten, tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 26 april 2005 in de gevoegde zaken T-110/03, T-150/03 en T-405/03⁽¹⁾, Jose Maria Sison tegen Raad van de Europese Unie.

Rekwirant concludeert dat het den Hove behage:

- te vernietigen, het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Tweede kamer) van 26 april 2005 in de gevoegde zaken T-110/03, T-150/03 en T-405/03;
- nietig te verklaren, op grond van artikel 230 EG: (a) beschikking van de Raad van 27 februari 2003 (06/c/01/03); het betreft het antwoord van de Raad van 27 februari 2003 op het op 3 februari 2003 gefaxte confirmatieve verzoek van J. Fermon, rekwirants raadsman, overeenkomstig artikel 7, lid 2, van verordening (EG) nr. 1049/2001⁽²⁾, dat hem op 28 februari 2003 is meegedeeld; (b) beschikking van de Raad van 21 januari 2003 (41/c/01/02); het betreft het antwoord van de Raad van 21 januari 2003 op het op 11 december 2002 gefaxte confirmatieve verzoek van J. Fermon, rekwirants raadsman, overeenkomstig artikel 7, lid 2, van verordening (EG) nr. 1049/2001, dat hem op 23 januari 2003 is meegedeeld; en (c) beschikking van de Raad van 2 oktober 2003 (36/c/02/03); het betreft het antwoord van de Raad van 2 oktober 2003 op het op 5 september 2003 gefaxte confirmatieve verzoek van J. Fermon (2/03), overeenkomstig artikel 7, lid 2, van verordening (EG) nr. 1049/2001, om toegang tot documenten, geregistreerd bij het secretariaat-generaal van de Raad op 8 september 2003;

— de Raad te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirant betoogt dat het arrest van het Gerecht van eerste aanleg moet worden vernietigd op de volgende gronden:

1. Schending van de artikelen 220, 225 en 230 EG, de in de artikelen 6 en 13 EVRM neergelegde algemene beginselen van gemeenschapsrecht en de rechten van de verdediging.

Het Gerecht van eerste aanleg beperkt ten onrechte de reikwijdte van zijn wettigheidsonderzoek, zonder rekwirants argumenten te beantwoorden.

2. Schending van het recht van toegang tot documenten (artikelen 1, tweede alinea, en 6, lid 1, EU, artikel 255 EG en artikel 4, leden 1, sub a, en 6, van verordening (EG) nr. 1049/2001), en van de artikelen 220, 225 en 230 EG.

Het onderzoek van het Gerecht van eerste aanleg leidt in werkelijkheid tot volledige discretionaire bevoegdheid van de Raad en volledige ontzegging van het recht van toegang tot documenten.

3. Schending van de motiveringsplicht (artikel 253 EG) en de artikelen 220, 225 en 230 EG.

Het Gerecht van eerste aanleg gaat voorbij aan de motiveringsplicht en schendt artikel 253 EG.

4. Schending van het recht van toegang tot documenten (artikelen 1, tweede alinea, en 6, lid 1, EU, en artikel 255 EG) en artikel 6, lid 2, EVRM, het recht op vermoeden van onschuld en artikel 13 EVRM dat het recht vastlegt op een daadwerkelijk rechtsmiddel ingeval van schending van de in het EVRM neergelegde rechten.

Het Gerecht van eerste aanleg beperkt willekeurig de strekking van de zaak.

5. Schending van het recht van toegang tot documenten en de artikelen 1, tweede alinea, en 6, lid 1, EU, artikel 255 EG en de artikelen 4, lid 5, en 9, lid 3, van verordening (EG) nr. 1049/2001.

Het Gerecht van eerste aanleg heeft de artikelen 4 en 9 van verordening nr. 1049/2001 van de Raad onjuist uitgelegd en toegepast.

⁽¹⁾ PB C 171, 09.07.2005, blz. 15.

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie.

Hogere voorziening, op 27 juni 2005 ingesteld door Giorgio Lebedef tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Eerste kamer) van 12 april 2005 in zaak T-191/02, Giorgio Lebedef tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C- 268/05 P)

(2005/C 243/07)

(Procestaal: Frans)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 27 juni 2005 hogere voorziening ingesteld door Giorgio Lebedef, vertegenwoordigd door G. Bouneou en F. Frabetti, advocaten, tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Eerste kamer) van 12 april 2005 in zaak T-191/02, Giorgio Lebedef tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

Rekwirant concludeert dat het het Hof behage:

te vernietigen het arrest van het Gerecht van 12 april 2005 in zaak T-191/02, Giorgio Lebedef, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Senningerberg (Luxemburg), vertegenwoordigd door G. Bouneou en F. Frabetti, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, verzoeker, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door J. Currall als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, verweerster, betreffende een verzoek tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 5 december 2001 waarbij deze de kaderovereenkomst van 20 september 1974 heeft opgezegd, de op 19 januari 2000 tussen de administratie van de Commissie en de meeste vakbonds- en beroepsorganisaties overeengekomen werkingsregels betreffende de overlegniveau's, de overleginstantie en de overlegprocedures opnieuw heeft vastgesteld, de overeenkomst van 4 april 2001 over de ter beschikking van de vertegenwoordiging van het personeel staande middelen heeft bevestigd, de in bijlage 1 bij de kaderovereenkomst van 20 september 1974 opgenomen stakingsbepalingen heeft bevestigd, de vice-voorzitter van de Commissie, de heer Neil Kinnock, heeft verzocht met de vakbonds- en beroepsorganisaties te onderhandelen en vóór eind maart 2002 een nieuwe kaderovereenkomst aan het college ter goedkeuring voor te leggen en in de wijzigingen van het Statuut waarover met de vakbonds- en beroepsorganisaties overleg moet worden gevoerd, een wijziging op te nemen volgens welke bij wege van referendum onder de personeelsleden van de instelling een nieuw kiesreglement kan worden vastgesteld, en, voor zoveel nodig, een verzoek tot nietigverklaring van een brief van 22 december 2001 waarbij de heer Kinnock de voorzitter van elke vakbond in kennis stelt van zijn besluit, de Commissie te vragen bovengenoemde kaderovereenkomst van 20 september 1974 per 5 december 2001 op te zeggen en een aantal van bovengenoemde punten vast te stellen, alsmede een verzoek tot nietigverklaring van het besluit

van de heer E. Halskov van 6 december 2001 houdende weigering om rekwirant een opdracht voor een dienstreis te geven om deel te nemen aan het overleg van 7 december 2001 over het „totale pakket van voorstellen tot wijziging van het Statuut”.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn vordering tot vernietiging van het bestreden arrest komt rekwirant op tegen punt 4, te weten de rechtsoverwegingen 96 tot en met 103, van het arrest, meer bepaald betreffende de ontvankelijkheid van het „(...) verzoek tot nietigverklaring van het besluit van 5 december 2001 voorzover daarbij de werkingsregels zijn vastgesteld en aan verzoeker rechten zijn ontnomen die hij op grond van de overeenkomst van 4 april 2001 genoot”.

Voorzover de werkingsregels de door rekwirant vertegenwoordigde vakbond van de overleginstantie uitsluiten, tasten zij diens rechtspositie aan door hem individuele rechten te ontnemen die voortvloeien uit zijn hoedanigheid van vertegenwoordiger van een vakbond binnen deze instantie (zie, in die zin, arrest van 11 mei 1989, Maurissen en Union Syndicale/Rekenkamer, 193/87 en 194/87, Jurispr., blz. 1045, en arrest van 14 juli 1998, Lebedef/Commissie, T-42/97, JurAmbt. blz. I-A-371 en II-1071, punten 18 -21). Bijgevolg zijn de werkingsregels voor hem bezwarend en heeft hij belang bij de nietigverklaring ervan.

Deze conclusie wordt niet ontkracht door de arresten van het Gerecht van 22 juni 1994, Rijnoudt en Hocken/Commissie (T-97/92 en T-111/92, JurAmbt. blz. I-A-159 en II-511, punten 82 en 86), en 15 juli 1994, Browet e.a./Commissie (T-576/93 — T-582/93, JurAmbt. blz. I-A-191 en II-619, punt 44). De situatie in de zaken die aanleiding hebben gegeven tot die arresten, verschilt immers van die in de onderhavige zaak, aangezien in deze zaak de rechten van rekwirant rechtstreeks voortvloeien uit de regels inzake de geldmiddelen en die rechten, hoewel zij zijn toegekend om de deelneming van zijn vakbond aan het overleg te vergemakkelijken, onder de geschillen betreffende het Statuut vallen, daar zij zijn rechtspositie rechtstreeks aantasten.

In het bestreden arrest aanvaardt het Gerecht met betrekking tot de ontvankelijkheid de facto dat A&D (de vakbond van rekwirant) niet representatief is. Rekwirant betwist dit op grond dat de werkingsregels geen objectief onderzoek van de representativiteit van de vakbonds- en beroepsorganisaties bevatten, en dat de vergelijkende beoordeling van deze representativiteit een kennelijke fout bevat. Bovendien is het gelijkheids- en het non-discriminatiebeginsel geschonden, zijn de rechten van de verdediging niet geëerbiedigd, is de motiveringsplicht niet nagekomen, is het verbod van willekeur overtreden en is artikel 24 bis van het Statuut geschonden.

Hogere voorziening, op 5 juli 2005 ingesteld door het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde kamer) van 14 april 2005 in zaak T-260/03, Celltech R&d Ltd tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

(Zaak C-273/05 P)

(2005/C 243/08)

(Procestaal: Engels)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 5 juli 2005 hogere voorziening ingesteld door het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM), vertegenwoordigd door A. Folliard-Monguiral als gemachtigde, tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde kamer) van 14 april 2005 in zaak T-260/03 ⁽¹⁾, Celltech R&D Ltd tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM).

Rekwirant concludeert dat het den Hove behage:

1. het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 14 april 2005 in zaak T-260/03 te vernietigen;
2. het beroep te verwerpen dat verzoekster voor het Gerecht van eerste aanleg had ingesteld tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 19 mei 2003 (zaak R 659/2002-2) inzake een aanvraag tot inschrijving van het woordmerk CELLTECH als gemeenschapsmerk;
3. verzoekster voor het Gerecht van eerste aanleg te verwijzen in de kosten van de procedures voor het Gerecht van eerste aanleg en voor het Hof van Justitie.

Voor het geval dat het Hof van Justitie de in punt 2 geformuleerde hoofdvordering van rekwirant niet toewijst, verzoekt rekwirant het Hof:

1. het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 14 april 2005 in zaak T-260/03 te vernietigen;
2. de zaak terug te wijzen naar het Gerecht van eerste aanleg.

Middelen en voornaamste argumenten

In hogere voorziening bij het Hof van Justitie vordert het Bureau dat het arrest van het Gerecht van eerste aanleg wordt vernietigd. Het Bureau voert aan dat het arrest van het Gerecht

van eerste aanleg artikel 7, lid 1, sub b en c, van verordening nr. 40/94 schendt en ontoereikend is gemotiveerd. De motivering van de hogere voorziening bestaat uit de volgende vijf punten:

- Hoewel het Gerecht van eerste aanleg heeft erkend dat „ten minste één betekenis van het woordteken CELLTECH „cell technology” (celtechnologie)” is, heeft het ten onrechte overwogen dat de kamer van beroep „de wetenschappelijke betekenis van de celtechnologie [diende te] hebben uiteengezet” teneinde uit te leggen „in welk opzicht deze termen informatie geven over de bestemming en de aard van de waren en diensten waarop de inschrijvingsaanvraag betrekking heeft, met name hoe deze waren en diensten worden toegepast in het kader van de celtechnologie of hoe zij hieruit voortkomen”;
- Het Gerecht van eerste aanleg is ten onrechte voorbijgegaan aan het beginsel volgens hetwelk de enkele combinatie van bestanddelen die op zich beschrijvend zijn voor kenmerken van de betrokken waren of diensten, zonder een ongebruikelijke wending in syntactische of semantische zin, zelf nog steeds beschrijvend is voor deze kenmerken in de zin van artikel 7, lid 1, sub c, van verordening nr. 40/94;
- De overweging van het Gerecht dat voor de vaststelling van het beschrijvend karakter of van het ontbreken van onderscheidend vermogen een beschrijving van de „bestemming” van de betrokken waren en diensten is vereist, geeft blijk van een verkeerde rechtsopvatting. Hoewel het Gerecht heeft erkend dat „celtechnologie” „een toepassingsmogelijkheid” van de betrokken waren en diensten is, heeft het ten onrechte geoordeeld dat de beschrijving van een dergelijke „toepassingsmogelijkheid” niet volstaat voor de vaststelling dat het teken CELLTECH beschrijvend is en derhalve elk onderscheidend vermogen mist;
- Het Gerecht heeft ten onrechte geoordeeld dat de beschrijving van een procédé voor de productie of levering van de betrokken waren en diensten niet binnen de werkingssfeer van artikel 7, lid 1, sub c, van verordening nr. 40/94 valt;
- Voorts ontbreekt enige motivering van laatstgenoemd oordeel van het Gerecht.

⁽¹⁾ PB C 155, van 25.6.2005, blz. 16.

Verzoek van de High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division van 22 juni 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen 1) Carol Marilyn Robins, 2) John Burnett en Secretary of State for Work and Pensions

(Zaak C-278/05)

(2005/C 243/09)

(Procestaal: Engels)

De High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division heeft bij beslissing van 22 juni 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 6 juli 2005, in het geding tussen 1) Carol Marilyn Robins, 2) John Burnett en Secretary of State for Work and Pensions, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) Moet artikel 8 van richtlijn 80/987/EEG ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat het de lidstaten verplicht om met alle benodigde middelen te verzekeren dat de uit hoofde van voor één of meer bedrijfstakken geldende aanvullende pensioenregelingen met een eindloonstelsel verworven rechten van werknemers volledig worden gefinancierd wanneer de particuliere werkgever van de werknemer insolvent is geraakt en het vermogen van hun regelingen onvoldoende is om deze uitkeringen te financieren?
- 2) Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord: zijn dan de vereisten van artikel 8 naar behoren uitgevoerd door de hiervoor beschreven, in het Verenigd Koninkrijk geldende wettelijke regeling?
- 3) Indien de wettelijke bepalingen van het Verenigd Koninkrijk geen uitvoering geven aan artikel 8, aan de hand van welke maatstaf moet de nationale rechter dan toetsen of de daaruit voortvloeiende schending van het gemeenschapsrecht ernstig genoeg is om aansprakelijkheid voor schade met zich te brengen? Kan met name de loutere inbreuk op het gemeenschapsrecht volstaan voor de vaststelling van een voldoende ernstige schending of moet er tevens sprake zijn van een klaarblijkelijke en ernstige miskennis door de lidstaten van de grenzen van hun regelgevende bevoegdheden, dan wel dient een andere maatstaf te worden gehanteerd, en zo ja, welke?

⁽¹⁾ Richtlijn 80/987/EEG van de Raad van 20 oktober 1980 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake de bescherming van de werknemers bij insolventie van de werkgever PB L 283 van 28.10.1980, blz. 23.

Verzoek van het Bundesgerichtshof van 2 juni 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Montex Holdings Ltd en Diesel SpA

(Zaak C-281/05)

(2005/C 243/10)

(Procestaal: Duits)

Het Bundesgerichtshof heeft bij beslissing van 2 juni 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 13 juli 2005, in het geding tussen Montex Holdings Ltd en Diesel SpA, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen inzake de uitlegging van artikel 5, leden 1 en 3, van de Eerste richtlijn (89/104/EEG) van de Raad van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht ⁽¹⁾ der lidstaten en van de artikelen 28 EG tot en met 30 EG:

- a. Geeft het ingeschreven merk de houder het recht de doorvoer van goederen met het teken te verbieden?
- b. Zo ja: maakt het verschil dat het teken in het land van bestemming geen bescherming geniet?
- c. Is het — in geval van een bevestigend antwoord op vraag a en ongeacht het antwoord op vraag b — voor de beslissing van belang of de voor een lidstaat bestemde goederen afkomstig zijn uit een andere lidstaat, een geassocieerde staat of een derde staat? Is het daarbij relevant of de goederen in het land van oorsprong rechtmatig dan wel in strijd met een daar bestaand merkenrecht van de merkhouder zijn vervaardigd?

⁽¹⁾ PB L 40, blz. 1.

Verzoek van het Symvoulio tis Epikrateias van 10 mei 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding Enosi Efopliston Aktoploias, ANEK, Minoikes Grammes, N.E. Lesvou en Blue Star Ferries tegen Ypourgos Emporikis Naftilias en Ypourgos Aigaiou anderszijds

(Zaak C-285/05)

(2005/C 243/11)

(Procestaal: Grieks)

Het Symvoulio tis Epikrateias heeft bij beschikking van 10 mei 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 15 juli 2005, in het geding tussen Enosi Efopliston Aktoploias, ANEK, Minoikes Grammes, N.E. Lesvou en Blue Star Ferries enerzijds en Ypourgos Emporikis Naftilias en Ypourgos Aigaiou anderszijds, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- a. „Kunnen, volgens de strekking van artikel 6, lid 3, van verordening (EEG) nr. 3577/92 van de Raad van 7 december 1992 houdende toepassing van het beginsel van het vrij verrichten van diensten op het zeevervoer binnen de lidstaten (cabotage in het zeevervoer) (PB L 364, blz. 7), particulieren een beroep doen op deze verordening, teneinde de gelding te betwisten van bepalingen die de Griekse wetgever vóór 1 januari 2004 heeft vastgesteld?”
- b. „Zo ja, is het onder de bepalingen van de artikelen 1, 2 en 4 van verordening nr. 3577/92/EEG dan toegestaan dat een nationale regeling wordt uitgevaardigd volgens welke reders slechts cabotagediensten kunnen verrichten op bepaalde trajecten, die elk jaar worden vastgesteld door het daartoe bevoegde nationale gezag, terwijl tevens een voorafgaande administratieve vergunning vereist is, die verleend wordt volgens een stelsel dat de volgende kenmerken vertoont: i) het omvat alle trajecten waarbij eilanden worden aangedaan, zonder enige uitzondering, ii) het nationale bevoegde gezag beschikt bij de aanvaarding van een aanvraag tot het inzetten van een schip over een discretionaire bevoegdheid tot het eenzijdig, en zonder voorafgaande specificering van de gehanteerde criteria, aanbrengen van wijzigingen op de onderdelen van de aanvraag die betrekking hebben op de frequentie van de dienstregeling, wanneer deze onderbroken kan worden, en op het te heffen tarief?”
- c. „In het geval van een bevestigend antwoord op de eerste vraag: vormt een nationale regeling, waarin wordt bepaald dat een reder aan wie door een bestuursorgaan vergunning is verleend tot het inzetten van een schip voor het onder-

houden van een veerdienst op een bepaald traject (hetzij na aanvaarding zonder wijziging van de daartoe door hem ingediende aanvraag, dan wel nadat wijzigingen zijn aangebracht op bepaalde onderdelen van die aanvraag en de reder deze heeft geaccepteerd), in beginsel verplicht is de veerdienst op het desbetreffende traject zonder enige onderbrekingen uit te voeren en dat hij, ter verzekering van de nakoming van deze verplichting, gehouden is, vóór met de vaart begonnen wordt, een schriftelijke uitvoeringsgarantie te verstrekken, die geheel of gedeeltelijk vervalt bij het niet of niet nauwkeurig nakomen van genoemde verplichting, een ongeoorloofde beperking op het vrij verrichten van diensten in de zin van artikel 49 EG-Verdrag?”

- d. „Staan de bepalingen van artikel 5, lid 2, en artikel 6, lid 3, sub a, b, c, f en g, van richtlijn 98/18/EG van de Raad van 17 maart 1998 inzake veiligheidsvoorschriften en -normen voor passagiersschepen (PB L 144, blz. 1), zoals deze gold op het voor de onderhavige zaak relevante tijdstip, vóór de wijziging aangebracht door richtlijn 2003/24/EG van het Parlement en de Raad van 14 april 2003 (PB L 123, blz. 18), toe dat een nationale regeling een volstrekt verbod behelst op het uitvoeren van cabotagediensten door schepen die een bepaalde ouderdom hebben bereikt?”

Verzoek van de Efeteio Patron (Griekenland) van 8 juni 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Eirini Lechouritou, B. Karkoulas, G. Pavlopoulos, P. Bratsikas, D. Sotiropoulos en G. Dimopoulos e.a. en Bondsrepubliek Duitsland

(Zaak C-292/05)

(2005/C 243/12)

(Procestaal: Grieks)

De Efeteio Patron heeft bij beschikking van 8 juni 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 20 juli 2005, in het geding tussen Eirini Lechouritou, B. Karkoulas, G. Pavlopoulos, P. Bratsikas, D. Sotiropoulos en G. Dimopoulos e.a. en Bondsrepubliek Duitsland, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) Vallen vorderingen tot schadevergoeding die door natuurlijke personen worden ingesteld tegen een verdragsluitende staat, als burgerlijk aansprakelijk voor handelingen of nalatigheden van zijn strijdkrachten, volgens artikel 1 binnen de materiele werkingssfeer van het EG-Executieverdrag, wanneer die handelingen en nalatigheden hebben plaatsgevonden tijdens de militaire bezetting van de woonstaat van de eisers na een aanvalsoorlog door de verweerder, onmiskenbaar in strijd zijn met het oorlogsrecht en ook als misdaden tegen de mensheid kunnen worden beschouwd?
- 2) Is het verenigbaar met het stelsel van het EG-Executieverdrag, dat de verwerende staat zich op zijn immuniteit beroept, met het gevolg dat, bij bevestigend antwoord, de toepassing van het Verdrag automatisch wordt geneutraliseerd, met name voor handelingen en nalatigheden van de strijdkrachten van de verweerder die hebben plaatsgevonden vóór het betrokken Verdrag in werking trad, namelijk in de jaren 1941-1944?

2. verweerders te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens de Commissie heeft de wetgever bij de vaststelling van verordening nr. 647/2005 de criteria overgenomen die het Hof van Justitie voor de coördinatie van de bijzondere, niet op premie- op bijdragebetaling berustende prestaties had ontwikkeld. De wetgever heeft evenwel niet de nodige consequenties verbonden aan deze criteria bij de opneming in de lijst van toegestane prestaties van bijlage II bis bij verordening nr. 1408/71 van de prestaties genoemd sub W. Finland, punt b, sub X. Zweden, punt c, en sub Y. Verenigd Koninkrijk, punten d, e en f, die volgens de Commissie geen „bijzondere” prestaties zijn in de zin van artikel 4, lid 2 bis, van deze verordening.

(¹) PB L 117, van 4.5.2005, blz. 1.

Beroep, op 26 juli 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Europees Parlement en Raad

(Zaak C-299/05)

(2005/C 243/13)

(Procestaal: Frans)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 26 juli 2005 beroep ingesteld tegen Europees Parlement en Raad door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door D. Martin en M.-J. Jonczy als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het het Hof behage:

1. nietig te verklaren de bepalingen van bijlage I, punt 2, van verordening (EG) nr. 647/2005 van 13 april 2005 tot wijziging van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, en van verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad tot vaststelling van de wijze van toepassing van verordening (EEG) nr. 1408/71 (¹), betreffende de rubrieken W. Finland, punt b, X. Zweden, punt c en Y. Verenigd Koninkrijk, punten d, e. en f;

Verzoek van het Bundesfinanzhof van 17 mei 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Hauptzollamt Hamburg-Jonas en ZVK Zuchtvieh-Kontor GmbH

(Zaak C-300/05)

(2005/C 243/14)

(Procestaal: Duits)

Het Bundesfinanzhof heeft bij beschikking van 17 mei 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 27 juli 2005, in het geding tussen Hauptzollamt Hamburg-Jonas en ZVK Zuchtvieh-Kontor GmbH, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Is de tijd voor het in- en uitladen begrepen in de „reistijd” in de zin van onderdeel 48, punt 4, sub d, van de bijlage bij richtlijn 91/628/EEG (¹) inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer (zoals gewijzigd bij richtlijn 95/29/EG (²))?

(¹) PB L 340, blz. 17.

(²) PB L 148, blz. 52.

Verzoek van het Arbitragehof (België) van 13 juli 2005 om een prejudiciële beslissing in de gedingen, Orde van Franstalige en Duitstalige balies en Franse Orde van advocaten bij de balie te Brussel, tegen Ministerraad, en Orde van Vlaamse balies en Nederlandse Orde van advocaten bij de balie te Brussel tegen Ministerraad

(Zaak C-305/05)

(2005/C 243/15)

(Procestaal: Frans)

Het Arbitragehof (België) heeft bij beschikking van 13 juli 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 29 juli 2005, in de gedingen, Orde van Franstalige en Duitstalige balies en Franse Orde van advocaten bij de balie te Brussel, tegen Ministerraad, en Orde van Vlaamse balies en Nederlandse Orde van advocaten bij de balie te Brussel tegen Ministerraad, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

„Schendt artikel 1, 2), van de richtlijn 2001/97/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 december 2001 tot wijziging van richtlijn 91/308/EEG van de Raad tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld⁽¹⁾, het recht op een eerlijk proces zoals gewaarborgd bij artikel 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, en bijgevolg artikel 6, lid 2, van het Verdrag betreffende de Europese Unie, in zoverre het nieuwe artikel 2bis, 5), dat het heeft ingevoegd in de richtlijn 91/308/EEG, voorziet in de opname van onafhankelijke beoefenaars van juridische beroepen, zonder het beroep van advocaat uit te sluiten, in de werkingssfeer van diezelfde richtlijn, die, in essentie, tot doel heeft dat aan de daarin beoogde personen en instellingen een verplichting wordt opgelegd de autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de bestrijding van het witwassen van geld op de hoogte te brengen van elk feit dat zou kunnen wijzen op een dergelijk witwassen (artikel 6 van richtlijn 91/308/EEG, vervangen bij artikel 1, 5), van richtlijn 2001/97/EG)?”

⁽¹⁾ PB L 344, van 28.12.2001, blz. 76.

Beroep, op 4 augustus 2005 ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het Koninkrijk der Nederlanden

(Zaak C-308/05)

(2005/C 243/16)

(Procestaal: Nederlands)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 4 augustus 2005 beroep ingesteld tegen het Koninkrijk der Nederland door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door Antonio Aresu en Hubert van Vliet, als gemachtigden.

Verzoekster concludeert dat ten Hove behage:

1. Vast te stellen dat het Koninkrijk der Nederlanden, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen te treffen om te voldoen aan Richtlijn 2001/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 3 december 2001 inzake de algemene productveiligheid, of althans deze de Commissie niet mede te delen, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. het Koninkrijk der Nederlanden in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten:

Artikel 21 van de richtlijn bepaalt dat de lidstaten de nodige bepalingen in werking doen treden om uiterlijk op 15 januari 2004 aan deze richtlijn te voldoen en dat zij de Commissie daarvan onverwijld in kennis stellen.

De Commissie moet vaststellen dat het Koninkrijk der Nederlanden deze maatregelen nog steeds niet heeft genomen of althans niet heeft meegedeeld.

Verzoek van het Tribunale di Bergamo van 28 juni 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen D.I.A. Srl, in liquidatie, en Cartiere Paolo Pigna SpA

(Zaak C-309/05)

(2005/C 243/17)

(Procestaal: Italiaans)

Het Tribunale di Bergamo heeft bij beschikking van 28 juni 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 4 augustus 2005, in het geding tussen D.I.A. Srl, in liquidatie, en Cartiere Paolo Pigna SpA, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de vragen die reeds door de Corte Suprema di Cassazione, sezione Lavoro, bij beschikking 20410 ⁽¹⁾ van 18 oktober 2004 zijn voorgelegd.

⁽¹⁾ Honyvem Informazioni Commerciali Srl tegen Mariella De Zotti (C-465/04) PB C 31, van 5.2.2005, blz. 4.

Beroep, op 8 augustus 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-310/05)

(2005/C 243/18)

(Procestaal: Frans)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 8 augustus 2005 beroep ingesteld tegen Groothertogdom Luxemburg door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M.-J. Jonczy en A. Aresu als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het het Hof behage:

1. vast te stellen dat het Groothertogdom Luxemburg, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2001/95/

EG van het Europees Parlement en de Raad van 3 december 2001 inzake algemene productveiligheid ⁽¹⁾, althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens artikel 21, lid 1, van deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;

2. het Groothertogdom Luxemburg te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het Groothertogdom Luxemburg heeft nog steeds niet de maatregelen getroffen die nodig waren om op 15 januari 2004 aan richtlijn 2001/95 te voldoen, en heeft deze maatregelen en elk geval niet aan de Commissie meegedeeld.

⁽¹⁾ PB L 11 van 15.1.2002, blz. 4.

Hogere voorziening, op 8 augustus 2005 ingesteld door Naipes Heraclio Fournier, S.A. tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde kamer) van 11 mei 2005 in de gevoegde zaken T-160/02 — T-162/02, Naipes Heraclio Fournier, S.A. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (interveniënte: France Cartes SAS)

(Zaak C-311/05 P)

(2005/C 243/19)

(Procestaal: Spaans)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 8 augustus 2005 hogere voorziening ingesteld door Naipes Heraclio Fournier, S.A., vertegenwoordigd door E. Armijo Chávarri en A. Castán Pérez-Gómez, advocaten, tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde kamer) van 11 mei 2005 in de gevoegde zaken T-160/02 — T-162/02, Naipes Heraclio Fournier, S.A. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (interveniënte: France Cartes SAS).

Rekwirante concludeert dat het den Hove behage, het bestreden arrest te vernietigen en haar vorderingen toe te wijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De hogere voorziening is gebaseerd op drie grieven:

Volgens de eerste grief heeft de tweede kamer van beroep het legaliteitsbeginsel en de rechten van de verdediging van Naipes Heraclio Fournier, S.A. geschonden. Aangevoerd wordt dat het Gerecht van eerste aanleg zijn optreden niet heeft beperkt tot het controleren van de wettigheid van de omstreden handeling, maar een volledig nieuw onderzoek van de zaak heeft gevoerd, los van de bewoordingen van de bestreden beslissingen en van de concrete vorderingen van rekwirante en interveniënte.

Volgens de tweede grief heeft de tweede kamer van beroep het legaliteitsbeginsel en artikel 7, lid 1, sub b en c, van verordening nr. 40/94⁽¹⁾ geschonden. Betoogd wordt dat het Gerecht van eerste aanleg opnieuw zijn bevoegdheden heeft overschreden bij de uitoefening van zijn rechterlijke taak door de materiële vergissingen van de tweede kamer van beroep met betrekking tot de toepassing van de weigeringsgronden van artikel 7, lid 1, sub b en c, van verordening nr. 40/94 op de beeldmerken van rekwirante recht te zetten en te corrigeren door zijn eigen argumentatie.

De derde grief betreft ontoereikende motivering van het bestreden arrest tegen de achtergrond van artikel 253 EG. Het bestreden arrest geeft niet op duidelijke en ondubbelzinnige wijze de redenering aan die het Gerecht ertoe brengt, te oordelen dat de beeldmerken van rekwirante onder de absolute weigeringsgrond van artikel 7, lid 1, sub c, van verordening nr. 40/94 vallen.

⁽¹⁾ Verordening nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (PB 1994, L 11, blz. 1).

Hogere voorziening, op 8 augustus 2005 ingesteld door TeleTech Holdings, Inc. tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 25 mei 2005 in zaak T-288/03, TeleTech Holdings, Inc. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (interveniënte: Teletech International, S.A.)

(Zaak C-312/05 P)

(2005/C 243/20)

(Procestaal: Spaans)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 8 augustus 2005 hogere voorziening ingesteld door TeleTech Holdings, Inc, vertegenwoordigd door E. Armijo Chávarri en A. Castán Pérez-Gómez, advocaten, tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 25 mei 2005 in zaak T-288/03, TeleTech Holdings, Inc. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (interveniënte: Teletech International, S.A.).

Rekwirante concludeert dat het den Hove behage, het bestreden arrest te vernietigen en haar vorderingen toe te wijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De hogere voorziening is gebaseerd op twee grieven:

De eerste grief neemt als uitgangspunt dat het Gerecht van eerste aanleg artikel 52 van verordening nr. 40/94⁽¹⁾ (juncto artikel 8, lid 1, sub b, van deze verordening) heeft geschonden door deze bepaling verkeerd uit te leggen in strijd met het beginsel van coëxistentie en gelijkwaardigheid van nationale merken en gemeenschapsmerken. Tevens wordt hierbij aangevoerd dat door verkeerde uitlegging artikel 74 van verordening nr. 40/94 en de rechten van de verdediging van rekwirante zijn geschonden.

Als tweede grief wordt aangevoerd dat het Gerecht van eerste aanleg artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 verkeerd heeft uitgelegd door het criterium van de perceptie van het relevante publiek voor de beoordeling van het gevaar van verwarring van de twee conflicterende merken onjuist toe te passen.

⁽¹⁾ Verordening nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (PB 1994, L 11, blz. 1).

III

(Bekendmakingen)

(2005/C 243/21)

Laatste publicatie van het Hof van Justitie in het Publicatieblad van de Europese Unie

PB C 229 van 17.9.2005

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 217 van 3.9.2005

PB C 205 van 20.8.2005

PB C 193 van 6.8.2005

PB C 182 van 23.7.2005

PB C 171 van 9.7.2005

PB C 155 van 25.6.2005

Deze teksten zijn beschikbaar in:
EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>
CELEX:<http://europa.eu.int/celex>
